

عنوان مقاله:

بهینه سازی مصرف آب در معماری

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی معماری و انرژی با رویکرد حفاظت محیط زیست و بهره گیری از انرژی های طبیعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

مهدي جعفرزاده - مدير دفتر برنامه ريزي ، کنترل و ارزیابی طرح ها

خلاصه مقاله:

رشد جمعیت و افزایش سرانه مصرف از یکسو و توسعه روز افزون فعالیت های صنعتی و کشاورزی از سوی دیگر موجب گردیده است تا منابع آبی به طور فزاینده ای در جهان کاهش پیدا کند. گرچه آب به عنوان یکی از منابع تجدید شونده به شمار می آید؛ اما خاصیت تجدید شوندگی این منبع تا زمانی کارساز خواهد بود که میزان برداشت از منابع آبی با نرخ جایگزینی آن همخوانی داشته باشد. ایران به عنوان یکی از کشورهای خاورمیانه با کاهش منابع آب تجدیدشونده مواجه بوده و به عنوان یکی از سیاست های اقتصادی اجتماعی دولت جمهوری اسلامی ایران بر استفاده بهینه از منابع تجدیدپذیر؛ به ویژه بازچرخانی و استفاده مجدد آب، و استفاده مجدد از فاضلاب های انسانی و صنعتی تصفیه شده در امور کشاورزی و سایر فعالیت ها تاکید شده است. پیشرفت های روز افزون انسان در ابعاد مختلف زندگی می تواند در راستای کمک و بهینه مصرف این منبع با ارزش استفاده شود، در معماری، و در طراحی فضاها می توان کاربردهایی را در نظر گرفت که به کمک آن ها، به صورت اجبار و در راستای آموزش و توجه انسان به این منابع با ارزش و در راستای ترویج فرهنگ درست و بهینه مصرف کردن مورد توجه قرار گیرد، در این مقاله سعی شده است، به این موارد و راه کارهای قابل استفاده در طراحی معماری، پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

طراحی، معماری، مصرف بهینه، آب بازیافتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/694397>

